

Sygn. akt II Cz 512/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. F.

z udziałem H. F.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 2 czerwca 2014

roku sygn. akt I Ns 1149/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. **akt II Cz 512/14**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. F. w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Inowrocławiu o podział majątku z udziałem H. F. (sygn. I Ns 1149/12) złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości położonej w I. przy ul. (...), dla której to nieruchomości Sąd ten prowadzi księgę wieczystą (...) i wpisanie tego zakazu w przedmiotowej księdze wieczystej, zajęcie rachunku finansowego i papierów wartościowych o numerze (...) prowadzonego na nazwisko uczestnika przez (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w K., zajęcie rachunków uczestnika, dotyczących jego uczestnictwa w Funduszach Inwestycyjnych, zarządzanych przez (...) S.A. tj. funduszy: (...) o numerze konta (...). Subfundusz (...) o numerze konta (...), Subfundusz A. I. (...) o numerze konta (...), zajęcie rachunku uczestnika z tytułu uczestnictwa w pracowniczym programie emerytalnym (numer umowy ubezpieczenia grupowego (...)), prowadzonym przez A. Towarzystwo (...) S.A. i poprzez zajęcie samochodu marki M. o numerze rejestracyjnym (...).

W uzasadnieniu wniosku wskazano, iż istnieje ryzyko, że uczestnik w toku postępowania sprzeda ww. nieruchomość, bądź ją obciąży w inny sposób, co uniemożliwi wykonanie ewentualnego orzeczenia. Dotyczy to również ruchomości w postaci samochodu, jak również środków finansowych zgromadzonych w funduszach inwestycyjnych i na rachunku papierów wartościowych. Ryzyko jest o tyle realne, iż uczestnik wypłacił pieniądze z rachunków bankowych znanych

wnioskodawczym, kiedy dowiedział się o wystąpieniu przez wnioskodawczynię z wnioskiem o podział majątku wspólnego. Wskazano nadto, iż w postępowaniu o podział majątku wspólnego nie występują nieruchomości, a podział dotyczy w przeważającej mierze środków finansowych zgromadzonych na rachunkach bankowych i rachunkach funduszy inwestycyjnych oraz rachunkach papierów wartościowych. Nadto podniesiono, iż wnioskodawczyni domaga się spłaty znacznej kwoty, która przekracza

milion złotych i która przekracza obecnie możliwości zarobkowe uczestnika i istnieją duże ryzyko, w sytuacji zbycia nieruchomości lub zlikwidowania istniejących wkładów zgromadzonych na funduszach inwestycyjnych i zainwestowanych na giełdzie papierów

wartościowych, że uczestnik ukryje pieniądze i wnioskodawczym nie będzie miała z czego zaspokoić swoich roszczeń.

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu uwzględnił wniosek w całości.

W ocenie Sądu wnioskodawczym spełniła przesłanki wynikające z art. 730¹ § 1 k.p.c, tj. uprawdopodobniła swoje roszczenie, jak również wykazała interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia - wynikający z charakteru sprawy. Jednocześnie Sąd podkreślił, że uprawdopodobnienie jest jedynie surogatem dowodu, a zatem nie wymaga spełnienia analogicznych wymogów.

Zażalenie na postanowienie złożył uczestnik H. F., który domagał się jego zmiany poprzez odrzucenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, ewentualnie poprzez oddalenie tego wniosku.

Rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego zarzucił obrazę przepisów postępowania, tj. art. 132 § 1¹ k.p.c, poprzez jego niezastosowanie oraz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że roszczenie wnioskodawczym zostało uprawdopodobnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia art. 132 § 1¹ k.p.c. Z treści protokołu rozprawy z dnia 20 maja 2014 r. wynika bowiem, że odpis wniosku o udzielenie zabezpieczenia został doręczony pełnomocnikowi uczestnika właśnie na tej rozprawie i za pośrednictwem Sądu (k. 997 akt I Ns 1149/12). Drugi jego egzemplarz został złożony do akt sprawy i znajduje się na kartach 989-991. W tym stanie rzeczy zarzut skarżącego był nieuzasadniony.

Przechodząc do drugiego z zarzutów zważyć należy, iż na gruncie przepisów art. 730 i nast. k.p.c, celem udzielenia zabezpieczenia jest zwiększenie skuteczności postępowania cywilnego poprzez zapewnienie, że pomimo upływu czasu koniecznego dla rozstrzygnięcia sprawy możliwym będzie osiągnięcie zamierzonych przez stronę celów tego postępowania. W tym też szeroko pojmowanym zakresie dokonywać należy oceny łącznego zaistnienia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c, a warunkujących udzielenie zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia roszczenia i interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia,

zdefiniowanego w § 2 tego przepisu. Sposób zabezpieczenia musi uwzględniać interesy stron, tak by uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę, a obowiązane nie obciążać ponad miarę (art. 730¹ § 3 k.p.c.). Pamiętać należy, że zabezpieczenie udzielane jest w chwili, gdy kwestia zasadności roszczenia nie została jeszcze prawomocnie rozstrzygnięta.

Skarżący nie kwestionował interesu prawnego wnioskodawczym w udzieleniu zabezpieczenia (poza stwierdzeniem, że brak zabezpieczenia nie utrudni wykonania orzeczenia), rozważyć zatem należało, czy Sąd Rejonowy słusznie uznał jej roszczenie za uprawdopodobnione.

Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone. Jak słusznie podkreślił Sąd Rejonowy, uprawdopodobnienie nie oznacza udowodnienia roszczenia, W niniejszej sprawie wnioskodawczym domaga się ustalenia, że w skład majątku wspólnego jej i byłego małżonka - uczestnika postępowania wchodzi m.in. samochody osobowe, środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych czy w ramach III filaru emerytalnego oraz dokonania podziału tego majątku. Dla wykazania zasadności złożonego wniosku wnioskodawczym zgłosiła szereg dowodów w postaci dokumentów takich, jak m.in.: faktury VAT, zeznania podatkowe uczestnika. W tym celu wnioskowała również o zwrócenie się przez Sąd do szeregu instytucji finansowych, co też Sąd pierwszej instancji uczynił. Uczestnik natomiast wdał się w spór co do istoty sprawy w ten sposób, że zakwestionował niektóre składniki majątku wspólnego i wskazał na inne, które jego zdaniem wchodziły w jego skład. W ocenie Sądu Okręgowego powyższe wskazuje na to, że powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie, czyli spełniła przesłankę z art. 730¹ § 1 k.p.c. Udowodnić swoje roszczenie i wykazać, jakie składników wchodziły do majątku wspólnego oraz jaka była ich wartość wnioskodawczym będzie musiała w trakcie postępowania.

Reasumując, Sąd Rejonowy prawidłowo w oparciu o art. 730¹ § 1 k.p.c. zabezpieczył roszczenie wnioskodawczym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie uczestnika na podstawie art. 385 k.p.c, w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy.